

Bilag 3.

BESTYRELSEN FOR DEN ARNAMAGNÆANSKE STIFTELSE

København, den 29. april 1961.

I anledning af konsistoriums skrivelse af 26. ds., hvori bestyrelsen for Den arnamagnæanske Stiftelse anmodes om en udtalelse vedrørende det vedlagte lovforslag om ændring i stiftelsens fundats af 18. januar 1760, har bestyrelsen (den arnamagnæanske kommission og stiftelsens efor) i dag holdt et møde, hvori yderligere rigsbibliotekar Palle Birkelund og professorerne Axel E. Christensen og Louis Hjeltslev deltog. Idet professor Jón Helgason udtaler som sin opfattelse, at spørgsmålet om udlevering udelukkende bør afgøres af danske, skal bestyrelsen afgive følgende udtalelse:

Bestyrelsen må bestemt modsætte sig den i lovforslaget formulerede fundatsændring, hvorved arbejdet i det til håndskriftsamlingens videnskabelige udnyttelse oprettede arnamagnæanske institut udsættes for en skæbnesvanger forringelse af arbejdsvilkår og af muligheden for en rolig fortsættelse af den her med så udmærkede resultater udførte videnskabelige virksomhed i overensstemmelse med stifterens krav.

Denne vor bestemte protest mod lovforslagets tendens skal vi nedenfor med fremhævelse af nogle hovedsynspunkter give en nærmere saglig begrundelse.

Indledningsvis bemærkes,

1., at vi må finde det forkasteligt, at lovforslaget fremføres uden at ledsages af en fuldstændig fortegnelse over de håndskrifter, hvis udlevering det tilsigter, og at vi til bemærkninger ad § 3: at „Placeringen af hvert enkelt af disse numre vil kræve en nøje sagkyndig gennemgang, som det ikke vil være muligt at foretage forinden ordningens vedtagelse“, må hævde, at en forsvarlig fremgangsmåde må kræve denne

ordnings vedtagelse udskudt, indtil en sådan saglig gennemgang er foretaget.

2., at vi må finde det urimeligt, at et i lovforslagets § 1 fastlagt sagligt kriterium for den påtænkte deling af håndskrifterne brydes, idet § 2 uden motivering fastslår: „Endvidere afgives fra det kgl. bibliotek Flatøbogen og Codex regius af Eddadigtene (Den ældre Edda)“, og i bemærkninger ad § 2 direkte udtales, at udlevering af disse falder „uden for kriteriet“; i bemærkninger s. 3 sp. 2 (stk. 3) med den usaglige motivering, at „man fra islandsk side lægger så overordentlig vægt på udlevering af endnu 2 af skindbøgerne (nemlig): Flatøbogen og Codex regius af Eddadigtene“.

Om det arnamagnæanske instituts arbejde og arbejdsvilkår må først siges, at samlingen, der har det kgl. biblioteks enestående bogskatte nær ved hånden, bygningsmæssigt er så godt sikret, som det er muligt. Her i Proviantgårdens tykmurede, men lyse hvælvingsrum er indrettet fotografierings- og konserveringsatelierer samt videnskabelige arbejdslokaler for instituttets forstander, medarbejdere og besøgende og et særligt sikret rum for håndskriftsamlingen. I det fotografiske atelier arbejdes af to fotografiske eksperter, der fremstiller fotokopier, kvartsløsfotografier o. lign., som kræver en teknik og et atelier af særlig fuldkommen art. Og i konserveringsatelieret udfører en specialuddannet konservator med sine medhjælpere et omfattende arbejde, hvorved de gamle pergamentblade, der netop i mange af de islandske håndskrifter er i en hårdt medtagen tilstand (foldede og rynkede o. s. v.), presses og udbedres, ligesom papirhåndskrifter, der er